

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 2580/2018
10.06.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јасминке Станојевић, председника већа, Споменке Зарић и Бисерке Живановић, чланова већа, у ванпарничном поступку предлагача АА из ..., чији је пуномоћник Јована Андрић, адвокат из ..., против противника предлагача Републике Србије, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради доношења решења које замењује уговор о закупу стана, одлучујући о ревизији противника предлагача изјављеној против решења Вишег суда у Београду Гж 6154/17 од 09.11.2017. године, на седници одржаној 10.06.2020. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБИЈА СЕ као неоснована ревизија противника предлагача изјављена против решења Вишег суда у Београду Гж 6154/17 од 09.11.2017. године.

Образложење

Решењем Првог основног суда у Београду Р1 180/16 од 21.02.2017. године, усвојен је предлог предлагача па је утврђено да је предлагач закупац на неодређено време на стану број .. у ..., ул. ... број .., површине 68 м2 по структури двособан, постојећи на кат. парц. ..., уписан у лист непокретности .. КО ..., а који стан ће предлагач користити са чланом породичног домаћинства, сином ББ. Одређено је да предлагач у коришћењу стана има сва права и обавезе закупца на неодређено време из члана 30. до 39. Закона о становању, што је противник предлагача дужан да призна и трпи, као и да ово решење замењује уговор о закупу стана на неодређено време све док такав уговор не буде закључен по одредбама Закона о становању Републике Србије. Обавезан је предлагач да на име закупа стана из изреке решења плаћа закупнину одређену прописима за станове у државној својини у висини коју одређује Јавно предузеће за стамбене услуге Београд. Обавезан је противник предлагача да предлагачу накнади трошкове поступка у износу од 93.780,00 динара.

Решењем Вишег суда у Београду Гж 6154/17 од 09.11.2017. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба противника предлагача и потврђено првостепено решење. Ставом другим изреке, одбијен је као неоснован захтев предлагача за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против решења другостепеног суда противник предлагача је изјавио ревизију због битне повреде одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијано решење у смислу члана 420. став 6. у вези члана 408. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, број 72/11 и 55/14), у вези члана 30. став 2. Закона о ванпарничном поступку, Врховни касациони суд је нашао да ревизија противника предлагача није основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. Закона о парничном поступку на коју ревизијски суд пази по службеној дужности, а нема ни других битних повреда одредаба парничног поступка које би могле представљати основ за уважавање ревизије противника предлагача (да је овом учеснику у поступку ускраћена могућност да расправља пред судом тачка 7. и повреда из члана 374. ств 2. тачка 12. ЗПП, нису дозвољен ревизијски разлог).

Према утврђеном чињеничном стању, предлагач АА је решењем Административне комисије, Савета министара Србије и Црне Горе 9 бр. ../2002 од 16.09.2004. године, као син пок. ВВ, одређен за закупца на неодређено време, на стану број .. у ул. ... број .., из стамбеног фонда државне заједнице Србија и Црна Гора, правног следбеника Државе СРЈ. Истим решењем је одређено да ће именовани стан користити са сином ББ, као и да ће на основу тог решења у року од 30 дана закључити уговор о закупу стана на неодређено време с Генералним секретаријатом савета министара чиме стиче права и обавезе закупца стана на неодређено време, такав уговор није, међутим, закључен. Предлагач и чланови његовог домаћинства, односно његов син, немају на други начин решено стамбено питање и све време живе на наведеној адреси. Поднетим предлогом предлагач тражи да се утврди да је купац на неодређено време наведене непокретности – стана површине 68 м² по структури двособног уписаног на кат. парц. .. у ЛН1 .. КО

Код овако утврђеног чињеничног стања, правилно су нижестепени судови применили материјално право и то одредбе члана 7, 31, 32, 39. Закона о становању („Службени гласник РС“, бр. 50/92...99/11) када су усвојили предлог предлагача.

Правилан је закључак нижестепених судова да су у конкретном случају испуњени услови за доношење решења који замењују уговор о закупу стана у смислу наведених одредаба Закона о становању, у ситуацији када је утврђено да је предлагач АА, као син ранијег закупца стана, решењем одређен за закупца на неодређено време на спорном стану, у коме непрекидно живи са својим сином ББ и код утврђене чињенице да нема на други начин решено стамбено питање, а што је, супротно ревизијским наводима, утврђено током поступка. Као члан породичног домаћинства који је наставио да користи стан после смрти закупца, његове мајке као носиоца станарског права, и који је решењем правног претходника противника предлагача одређен за закупца на спорном стану, предлагач има право закупа на неодређено време на овом стану, тако да је правилан закључак нижестепених судова да су испуњени услови прописани чланом 32. став 1. и чланом 34. Закона о становању за доношење решења које замењује уговор о закупу стана.

Стога су неосновани ревизијски наводи да је побијаном одлуком погрешно примењено материјално право. Ревизијом се у суштини побија утврђено чињенично

стање, а што у поступку по овом ванредном правном леку није дозвољено на основу члана 407. став 2. ЗПП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је одлучио као у изреци на основу члана 414. став 1. у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку.

Председник већа-судија
Јасминка Станојевић, с.р.

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић